

Arrest

**nr. 87 671 van 17 september 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 8 september 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie-en asielbeleid van 9 augustus 2011 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 augustus 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VAN DER SCHUEREN, die loco advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 21 maart 2008 een asielaanvraag in, waarbij hij verklaarde op 19 maart 2008 het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 28 oktober 2008 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Bij arrest nr. 22 832 van 6 februari 2009 weigerde ook de Raad verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Verzoeker diende op 17 februari 2009 een tweede asielaanvraag in.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 26 februari 2009, in antwoord op verzoekers tweede asielaanvraag, de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

1.6. Verzoeker diende op 24 maart 2009 een derde asielaanvraag in.

1.7. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 16 april 2009, in antwoord op verzoekers derde asielaanvraag, de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

1.8. Verzoeker diende op 20 mei 2009 een vierde asielaanvraag in.

1.9. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 28 september 2009, in antwoord op verzoekers vierde asielaanvraag, de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

1.10. Verzoeker diende op 5 augustus 2011 een vijfde asielaanvraag in.

1.11. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 9 augustus 2011, in antwoord op verzoekers vijfde asielaanvraag, de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag ter kennis gebracht werd, is gemotiveerd als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten [M. A.]

[...]

en van nationaliteit te zijn : Somalië(Rep.)

die een asielaanvraag heeft ingediend op 05.08.2011(2)

Overwegende dat betrokkene op 21.03.2008 een eerste asielaanvraag indiende die op 29.10.2008 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing ‘weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming’ kreeg. Overwegende dat op 06.02.2009 deze beslissing in beroep bevestigd werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Overwegende dat betrokkene op 17.02.2009 een tweede asielaanvraag indiende die op 26.02.2009 van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing ‘weigering tot in overwegingname’ kreeg. Overwegende dat betrokkene op 24.03.2009 een vierde asielaanvraag indiende die op 16.04.2009 van de DVZ een beslissing ‘weigering tot in overwegingname’ kreeg. Overwegende dat betrokkene op 20.05.2009 een vierde asielaanvraag indiende die op 28.09.2009 van de DVZ een beslissing ‘weigering tot in overwegingname’ kreeg. Overwegende dat betrokkene op 05.08.2011 een vijfde asielaanvraag indiende waarbij hij verklaarde niet te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een identiteitskaart voorlegt waarbij er dient te worden opgemerkt dat betrokkene deze reeds had kunnen indienen in het kader van zijn vorige asielaanvragen. Overwegende dat betrokkene een foto van zijn oom voorlegt. Overwegende dat de betrokkene foto's naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat deze foto's enkel zijn wat ze zijn, foto's van een aantal personen zonder aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid of verwantschap. Overwegende dat betrokkene een brief van zijn oom, van zijn gemeenteburgemeester uit Malle en van zijn advocaat voorlegt. Overwegende dat al deze documenten een gesolliciteerd karakter vertonen. Overwegende dat betrokkene ook een envelop voorlegt waarin hij de documenten van zijn oom zou hebben ontvangen. Overwegende dat deze envelop enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige

aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de materiële motiveringsplicht.

Hij verschaft volgende toelichting:

“Verzoeker heeft wel degelijk een nieuw element aangebracht welk dienend is voor zijn asielaanvraag.

Dat gezien de Dienst Vreemdelingenzaken de facto de asielaanvraag van verzoekster onderzoekt ten gronde.

Dat zij hiervoor onbevoegd is.

Dat art. 51/8 van de Vreemdelingenwet geschonden is.

1. Wat betreft de nieuwe elementen

Verzoeker brengt een nieuw element aan namelijk een ID kaart afgegeven door de Somalische autoriteiten.

Het nieuwe element heeft betrekking op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin verzoeker ze had kunnen aanbrengen. Verzoeker brengt immers ook de enveloppe voor waarin het ID kaart zich bevond. Dat verzoeker het zekere voor het onzekere nam en de inhoud van de enveloppe liet inspecteren door een ambtenaar van de DVZ in Malle. Dat bezwaarlijk haar schrijven gevoegd aan de aanvraag kan aanzien worden als hebbende een gesolliciteerd karakter temeer wetende dat diezelfde vrouw een gemachtigde van de Minister is. Dat in de redenering van gedaagde verzoeker geen enkele enveloppe meer kan openen zonder vaststellingen door een gerechtsdeurwaarder te laten doen om de inhoud ervan te inspecteren.

Voor zover gedaagde dan ook stelt dat er geen geloof gehecht kan worden aan de verklaring van de ambtenaar zulks niet alleen kennelijk maar zelfs manifest onredelijk is. Dat verzoeker niet akkoord kan gaan met deze redenering en de motivering van de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is.

Gedaagde weigert de nieuwe elementen te aanvaarden, en dit louter omdat zij beweerdelijk niet nieuw zijn.

Nochtans [...] is dit document nooit eerder voorgelegd en kon het niet eerder worden voorgelegd daar hij [het] slechts recent heeft ontvangen.

Hoewel de Dienst Vreemdelingenzaken beslist de nieuwe asielaanvraag niet in overweging te nemen, spreekt zij zich wel uit over de inhoud van de nieuwe elementen.

De Dienst Vreemdelingenzaken schendt hiermee de motiveringsverplichting zoals bepaald in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

2. Wat betreft het bewijs van ernstige vrees voor vervolging

Verzoeker toont aan afkomstig te zijn van Somalië.

Dat de nieuwe elementen aangebracht in de asielaanvraag deze vrees staven daar ze zijn afkomst herbevestigen. Immers gedaagde dient niet te vergeten dat het CGVS het paspoort van verzoeker nooit onderzocht heeft.

Dat bijkomend en niet in het minst verzoeker heeft geduid in een begeleidend schrijven van zijn raadsman op de ernstige humanitaire crisis in Somalië en zijn buurlanden.

Dat de VN hebben gewaarschuwd voor een acute honger[...]dood die mogelijks 750 000 mensen zou treffen en een hongersnood voor zowat 10 miljoen mensen.

Dat zulks niet het gevolg is van te weinig regen maar het gevolg is van een jarenlange burgeroorlog in Somalië.

Dat gedaagde hier met geen woord over rept en de motivering wat dit punt betreft formeel afwezig is.

3. Wat betreft de bewijswaarde van het paspoort

Het ID stuk welke verzoeker neerlegde tijdens zijn asielaanvraag is een authentiek document. De bewijswaarde van zulk document is zeer groot.

Indien de beslissing authentiek is, is overduidelijk dat verzoeker niet terug kan keren naar zijn land van herkomst, zonder ernstige vrees voor onmenselijke behandeling.”

3.2. Verweerder antwoordt dat een eenvoudige lezing van het administratief dossier leert dat het determinerende motief op grond waarvan de bestreden beslissing is genomen in deze beslissing wordt weergegeven en dat hij zich beperkt heeft tot een onderzoek van het nieuw karakter van de door verzoeker aangebrachte stukken. Hij benadrukt dat hij niet de bevoegdheid heeft om zelf te onderzoeken of een vreemdeling in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus en verzoeker dus niet dienstig kan verwijzen naar de humanitaire crisis die in Somalië zou bestaan.

3.3.1. De Raad merkt op dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). Verweerder stelt terecht dat een lezing van de bestreden beslissing verzoeker toelaat de motieven in rechte en in feite die aan de basis liggen van deze beslissing te kennen en hem aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Uit het door verzoeker neergelegde verzoekschrift blijkt trouwens dat hij zowel de feitelijke als de juridische overwegingen die aan de basis liggen van de bestreden beslissing kent, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht beoogd wordt, is bereikt.

Een schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

3.3.2. De door verzoeker aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht moet in voorliggende zaak onderzocht worden in het raam van de toepassing van de bepalingen van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Het eerste lid van dit artikel luidt als volgt:

“De Minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin

van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

Uit deze bepaling kan worden afgeleid dat de gegevens die worden aangebracht in het kader van een meervoudige asielaanvraag

- nieuw moeten zijn, i.e. niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerste asielaanvraag,

- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen

- relevant moeten zijn, i.e. ernstige aanwijzingen moeten bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit het door verzoeker ondertekende gehoorverslag van 5 augustus 2011 blijkt dat hij in het raam van zijn vijfde asielaanvraag stelde dat hij van zijn oom een pakket met documenten ontving. Hij lichtte toe dat hij dit pakket liet openen door een ambtenaar die werkzaam is bij de gemeente Malle en deze de inhoud van dit pakket weergaf in een schrijven. Hieruit blijkt dat verzoeker een identiteitskaart, een brief en een foto ontving.

Verzoeker betoogt dat verweerder niet kan voorhouden dat hij de bij zijn vijfde asielaanvraag aangebrachte identiteitskaart eerder kon voorleggen, daar vaststaat dat hij dit stuk pas na de laatste fase in zijn eerste asielprocedure ontving.

Het feit dat verzoeker een stuk pas na de laatste fase in zijn eerste asielprocedure ontving impliceert evenwel niet dat dit stuk betrekking heeft op *“op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen”*. De Raad stelt vast dat uit het voorgelegde stuk kan worden afgeleid dat het werd afgeleverd op 15 juni 2008. Aangezien de adjunct-commissaris naar aanleiding van de eerste asielaanvraag van verzoeker pas op 28 oktober 2008 een beslissing nam en verzoeker tegen deze beslissing een beroep aantekende dat pas op 29 februari 2009 aanleiding gaf tot een arrest van de Raad kon verweerder in casu stellen dat verzoeker de aangebrachte identiteitskaart reeds voorheen had kunnen indienen en dit stuk niet als een nieuw gegeven in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet kan worden beschouwd. Het gegeven dat een vreemdeling pas jaren nadat zijn asielaanvraag ten gronde werd behandeld het initiatief nam om een stuk dat strikt persoonlijk is en waarvan hij het bestaan dus diende te kennen naar België te laten opsturen maakt niet dat dit stuk, gelet op de bepalingen van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, als *“nieuw”* zou dienen te worden beschouwd. De bewering van verzoeker dat de door hem aangebrachte identiteitskaart een authentiek stuk is verandert niets aan deze vaststelling.

Daarenboven moet worden gesteld dat verzoeker tijdens zijn eerste asielaanvraag al een geboorteakte aanbracht teneinde zijn afkomst aan te tonen en de adjunct-commissaris reeds aangaf geen bewijskracht te willen toekennen aan stukken waarin een geboortedatum wordt vermeld die, gelet op het doorgevoerde leeftijdsonderzoek, niet kan stroken met de realiteit, en dat aangezien er in Somalië geen effectieve staatsstructuren meer zijn *“het bijgevolg onwaarschijnlijk is dat officiële documenten nog uitgegeven zouden worden”*.

De door verzoeker in zijn verzoekschrift geponeerde stelling dat de neergelegde identiteitskaart – waarin trouwens opnieuw dezelfde geboortedatum wordt vermeld en die in Somalië zou zijn afgegeven op een ogenblik dat hij reeds in België was – zijn afkomst uit Somalië *“herbevestigt”* laat op zich ook niet toe te besluiten dat dit document als een nieuw gegeven in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet moet gezien worden.

Het staat daarnaast vast dat verzoeker het schrijven van een ambtenaar van de gemeente Malle op zich niet als een nieuw gegeven aanbracht, doch slechts als een middel om te pogen aannemelijk te maken dat een briefomslag nieuwe gegevens bevatte. De kritiek van verzoeker op de wijze waarop verweerder voormeld schrijven apprecieerde en zijn bemerking dat de redenering van verweerder de tussenkomst

van een gerechtsdeurwaarder vereist is dan ook niet dienend. De eventuele gegrondheid van zijn grief laat immers niet toe te oordelen dat verweerder onterecht oordeelde dat het neergelegde identiteitsbewijs geen nieuw gegeven in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet is.

Verzoeker betwist voorts niet dat de foto en de brief van zijn oom die hij aanbracht ter bevestiging van zijn eerder gedane relaas geen nieuwe gegevens zijn. De Raad wijst er in dit verband, doch louter ten overvloede, op dat het niet kennelijk onredelijk is om te concluderen dat een foto waarop een aantal mensen, in casu drie lachende volwassenen en een kind, staan afgebeeld niet toelaat enige gevolgtrekking te maken en dus niet relevant is in het raam van een asielaanvraag en dat het evenmin kennelijk onredelijk is om een schrijven van een familielid als een gesolliciteerd en dus niet bewijskrachtig stuk te beschouwen.

De stelling van verzoeker dat zijn raadsman in een schrijven wees op een dreigende humanitaire crisis ingevolge een acute hongersnood in Somalië en de buurlanden is correct. Verweerder heeft evenwel duidelijk gemotiveerd de brief van verzoekers advocaat ook als een gesolliciteerd document te beschouwen en er bijgevolg geen bewijskracht aan te willen verlenen.

Verzoeker zelf heeft, toen hij gehoord werd, voorts op geen enkele wijze verwezen naar het bestaan van enige vorm van hongersnood in de regio waaruit hij afkomstig is en heeft zijn relaas beperkt tot de problemen die hij zou gehad hebben omwille van zijn relatie met een vrouw. Rekening houdende met het feit dat verzoeker, toen hem hiertoe de kans geboden werd, zelf niet heeft toegelicht dat hij in de regio waaruit hij afkomstig is dreigt geconfronteerd te worden met enige vorm van hongersnood – laat staan dat hij een bewijskrachtig stuk aanbracht ter onderbouwing van deze thesis – en met de vaststelling dat er geen duidelijkheid bestaat inzake het gebied waaruit hij stelt afkomstig te zijn kan van verweerder niet verwacht worden dat hij de problematiek van een mogelijke hongersnood zou betrekken bij het nemen van de bestreden beslissing. Het komt ook niet aan verweerder toe om bij een meervoudige asielaanvraag zelf gegevens aan te brengen ter staving van deze aanvraag of om lacunes in de bewijsvoering van de asielzoeker te ondervangen.

De uiteenzetting van verzoeker laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover verweerder beschikt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien september tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK